

to, kan man maaske sige —, er det jo denne Gang den indirekte Beskatning, som foreslaas forøget. Denne Vekseldrift med Hensyn til Forøgelsen af Beskatningen, at det snart er de direkte, snart de indirekte Skatteobjekter, det gælder, tror jeg er meget heldig, særlig under de nuværende Forhold, hvor Statens Indtægter skal forøges i saa overordentlig en Grad.

Selve Lovforslagets Indhold har den højtærede Finansminister jo i store Træk gjort Rede for, og jeg skal derfor ikke trætte med nogen Gentagelse. Selvfølgelig skal jeg heller ikke komme ind paa de Enkeltheder, som den højtærede Finansminister mente under Hensyn til den Behandling, som er foregaaet i det andet Ting, at kunne undlade at omtale her. Jeg skal kun sige, at jeg kan billige den Udvidelse af den indirekte Beskatning, som her foreslaas. Jeg er i denne Henseende ganske enig i den Opfattelse, som min ærede Side-mand til højre (J. Pedersen) gjorde sig til Tolk for allerede i forrige Rigsdags-samling: at det var naturligt at inddrage Børsomsætning med Aktier under Beskatning. Det er en Beskatning, som allerede tidligere er indført i adskillige andre Lande. Under de herskende Forhold, hvor Staten som alt berørt i saa høj Grad trænger til Penge, og hvor Børsomsætningen florerer som aldrig før, maa det sikkert erkendes, at det er betimeligt at inddrage Børsomsætningen under Beskatningen. Selvfølgelig kan denne Stempelafgift ikke paalægges, uden at det vil komme til at svie lidt til dem, som skal udrede Skatten, og den kan heller ikke paalægges, uden at det i nogen Maade maa genere de næringsdrivende, som skal sørge for Skattens Opkrævning. Det kan nu en Gang ikke være anderledes, det ligger i Sagens Natur, men man maa naturligvis ikke gøre denne Gene for de næringsdrivende, som skal besørge Skatteopkrævningen, større end allerhøjest nødvendigt for Opnaaelsen af Formaalet. Ordningen bør være saaledes; Kontrollen med Skatteopkrævningen bør være saa streng, at der er Grund til at tro, at Skatten vil virke efter sit Øjemed og gaa ind i Statskassen med det til den stempelpligtige Omsætning svarende Beløb, men heller ikke strengere.

Den højtærede Minister udtalte ved Forslagets Fremsettelse i det andet høje Ting, at Stempelkattens Idé var at ramme Kapitalen. Jeg skal ikke modsige denne Udtalelse af den højtærede Minister, jeg har for øvrigt heller ikke gjort Spørgsmaalet til Genstand for nogen særlig Undersøgelse,

men jeg tror, det maa erkendes, at ved Paalæggelsen af de Stempelkatter, vi hidtil har faaet, og som giver et Beløb i Statskassen af ca. 11 Mill. Kr. aarlig, har man ikke været heldig med at realisere den Idé, som den højtærede Minister siger er Stempelkattens. Jeg tror, at det i ganske overordentlig mange Tilfælde kan lykkes Kapitalen at vælte Stempelkatten over paa andre Skuldre. Naar der f. Eks. er Tale om at etablere Laaneforhold, er det aldeles utvivlsomt, at det ikke bliver Kapitalen, men derimod Laantageren, der svarer Stempelkatten, og det vil vistnok være saaledes ogsaa i adskillige andre Tilfælde. Men med Hensyn til den her foreslaede Skat eller Afgift er jeg tilbøjelig til at tro, at man kommer nærmere til Ideen end ved de fleste andre Stempelkatter, og for saa vidt er der jo saa meget mere Grund til nu at gaa til at udvide den indirekte Beskatning paa denne Maade.

Jeg billiger altsaa, at Børsomsætning med Aktier inddrages under Beskatningen, og jeg billiger ogsaa, at man ikke medtager Omsætningen med Obligationer, særlig da Kreditforenings- og Hypotekforeningsobligationer. Hvis man vilde inddrage Omsætning af disse under Stempelbeskatningen, vilde dette nemlig aldeles ikke faa noget at gøre med Ideen: at ramme Kapitalen ad den Vej, thi det vilde jo absolut blive Skyldnerne, Kreditforeningernes og Hypotekforeningernes Laantagere, som vilde komme til at svare Skatten, idet en Skat paa denne Omsætning, en Fordyrelse af disse Papirers Omsætning sikkert vilde give sig tilsvarende Udslag i en Nedgang af Kurserne, og de er for Tiden saa lave, at de ikke vel kan taale at blive lavere, og det vilde være meget uheldigt og urigtigt fra Lovgivningsmagts Side at gaa til Foranstaltninger, som yderligere kunde trykke disse Kurser. Med den Affattelse, Lovforslaget nu har, hvorefter det altsaa er begrænset til Stempelafgift paa Omsætning med Aktier; medens Obligationer er fri, tror jeg derimod, at det nærmest vil faa en heldig Indflydelse paa Obligationsskuderne, thi jeg kan ikke tænke mig andet, end at denne Skat ikke blot vil formindske Omsætningen i Aktier — jeg tror ikke, at Aktier, naar Omsætningen bliver bebyrdet med denne Afgift, slet saa ofte vil skifte Hænder, som det ellers er Tilfældet —, men at den ogsaa vil kunne medføre, at flere end ellers af de Kapitalister, som søger Papirer til Kapitalanlæg, vil gaa til at anbringe deres Penge i Obligationer end i Aktier. Det vil jo kun have stimulerende Indflydelse paa Obligationernes Kurs, thi jo